



# நூல் நோம்பியர் திருவுரூபாந்தார்!

- டாக்டர். கி. சுல்தான்.

# சங்க இலக்கியச் சொல்லோவியங்கள்

டாக்டர் சி. இலக்குவணார்  
எம். ஏ. எம். ஒ. எல். பி. எச். டி.

திருமகள் நிலையம்

55, வெங்கட் நாராயணா ரோடு,  
தியாகராய் நகர்,  
சென்னை—17.

(C) இலக்குவனார் நிறுவனம்

First Edition : December—1990

Title of the Book : Sanga Ilakkiya Chol Oviyangal  
(Illustrations from Sangam literature)

Theme : Literary appreciation of Sangam Poems  
(Mamulanar Poems only)

Publishers : Thirumagal Nilayam  
55, Venkat narayana Road,  
Theagaraya Nagar, Madras-17.

Printers : Mukil Printers,  
Lloyds Road, Madras-14.

Price : Rupees Twenty Seven Only.

## பதிப்புரை

தமிழ்நினர் சி. இலக்குவனார் அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. எனினும் அவரது தமிழ்ப்பற்றையும் தமிழ்த் தொண்டை யும் தமிழ்க்கூறு நல்லுலகம் இன்னும் மறந்துவிடவில்லை. செந் தமிழ் காத்தலையே தமது வாழ்வின் குறிக் கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த அச்சான்றோளின் நூல்களை வெளியிடுதல் தக்க தமிழ்ப் பணியாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதுவரை நூல் வடிவில் வெளிவராத அவரது எழுத்துக்களை நூல் வடிவாக்கும் முயற்சியில் திருமகள் நிலையம் முனைந்துள்ளது. நாற்பத்தைந்து ஆண்டு கட்குமுன் அவர் நடத்திவந்த “சங்க இலக்கியம்” எனும் வார இதழில் வெளிவந்த அவரது இலக்கிய விளக்கங்களை அவரது எண்பதாண்டு நிறைவு பெறும் இவ்வாண்டில் வெளியிடுவதில் திருமகள் நிலையம் பெசுமை கொள்கிறது. தமிழ்நபர்கள் தவறாது இம் முயற்சிக்கு உறுதுணை நல்குவர் என நம்புகிறோம். “சங்க இலக்கியம்” இதழ்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து இலக்குவனார் அவர்களின் திருமகனார் டாக்டர். இ. மறைமலை அவர்களிடம் சேர்ப்பித்து இந்நூல் வெளிவருமுன்னரே நம்மைப் பிரிந்த கவிஞர். தே. ப. பெருமான் அவர்களுக்கு இந்நாலைக் காணிக்கையாக்கியுள்ளோம். தனிர்க்க இயலாவண்ணம் இடம் பெற்றுவிட்ட அச்சப்பிழைகட்கு வருந்துகிறோம். பிழைதிருத்தம் வெளிவர உதவிய இ. திருவள்ளுவன் எம். ஏ. க. இலவிதவேலன் எம். ஏ. ஆகியோர்க்கு எம் நன்றி.

திருமகள் நிலையத்தார்.

## முன்னுரை

### காணிக்கை

இந்நாலை வெளியிடச் சொல்லி  
ஊக்கமளித்து  
இந்நாலைக் கானுமுன் மறைந்த  
கவிஞர் தே. ப. பெருமாள்  
அவர்கட்டு

பேராசிரியர். சி. இலக்குவனார் அவர்களைப் பற்றி எழுதப் புகுந்தால் தமிழின், மொழி உரிமைக்காகக் காலமெல்லாம் போராடிய ஒரு தமிழ் மறவனின் வீர காவியமாகவே அமையும். தமிழால் வாழ்ந்த பேராசிரியப் பெருமக்கள் தமிழ் நலனுக்குக் கேடுற்ற காலத்தில் அஞ்சி ஒதுங்கி ஆமையாயினர். அரிமாவின் எழுச்சியுடன் தமிழ் மொழி — இன உரிமையைக் காக்கும் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்ற பேராசிரியர். சி. இலக்குவனார் அவர்கள் பலமுறை தமது பேராசிரியப் பதவியை இழக்க நேரிட்டது. அங்ஙனம் பதவியை இழக்க நேரிட்ட காலங்களில் எல்லாம் தளர்வுற்று விடாமல் சுடச்சுடரும் பொன் போன்ற பொலிவுடன் தமது தமிழ்ப்பணியைத் தயக்க மின்றித் “தொடர்ந்த தறுகண்மை இலக்குவனார்க்கே உரிய தனிச்சிறப்பாக விளங்கியது.

மேடைகளில் முழங்குவதுடன் தமது தமிழ்ப்பணி நிறைவுற்றதாகக் கருதிவந்திருந்தோர் நிறைந்திருந்த காலத்தில் பொருளிழப்பைப் பொருட்படுத்தாது “சங்க இலக்கியம்” “குறள் நெறி” முதலிய இதழ்கள் நடாத்தியும் மன்றங்கள் நிறுவியும் மக்கள் உள்ளத்தில்

தமிழ் உணர்வைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் முயற்சி களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டவர் இலக்குவனார். தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள் ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களைத் தமிழர் அணவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என அவர் எண்ணினார். எனவே இனிய எனிய தூய தமிழ் நடையில் அமைந்த தமது கட்டுரைகள் மூலமாகச் சங்க இலக்கியத்தின் சால்பையும் திருக்குறளின் பெருமையையும் தொல்காப்பியத்தின் ஒல்காப் பெரும்புகழையும் தமிழ்நித்தோர் உள்ளகொள்த்தக்க வகையில் தெளிவுற விளக்கினார்.

“சங்க இலக்கியம்” என்னும் பெயரில் வார இதழ் நடத்திச் சங்க இலக்கியப் பெருமையைப் பறப்பும் முயற்சியில் பேராசிரியர் ஈடுபட்ட காலத்தில் (1945) “சங்க இலக்கியம்” பற்றித் தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். புலவர்கட்டு மட்டுமே உரியதாக இருந்த சங்க இலக்கியத்தை மக்கள் மன்றத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய பேராசிரியர், இலக்குவனார் அவர்களேயாவர். “சங்க இலக்கியம்” எனும் இதழ் தொடங்கப்பட்டதன் காரணத்தை இலக்குவனாரே பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“திருநெல்வேலி மக்கள் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்தவர்கள். தமிழாசிரியர்களை மதிப்பவர்கள். யான் வாழ்ந்த ஊர்களில் திருநெல்வேலியே தமிழ்ப்புலவர்களைப் போற்றும் ஊர் என அறிந்துள்ளேன்.

இரசிகமணி சிதம்பரநாத முதலியார் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். அவருக்குத் தமிழ்ப்பற்றும் புலமையும் உண்டு. நகைச்சுவை பொருந்த சொற்பொழிவாற்றும் ஆற்றல் படைத்தவர். ஆனால் தனித் தமிழை வெறுப்பவர். தமிழாசிரியர்களைப் பகவராகக் கருதுபவர். தூயதமிழ் விரும்பும் தமிழ்ப்புலவர்கள் ஏதும் அறியாதவர்கள் என எங்கும் நகையாடுபவர். அவர்

தலைமையில் “வட்டத் தொட்டி” எனும் பெயருடன் கழகம் அமைத்துத் தமிழாய்ந்தனர். என்னுடன் பணி புரிந்த தமிழ் விரிவுரையாளர் முத்துசிவனும் அவருள் ஒருவர். முத்துசிவனும் பிறர் கேட்டின்புறச் சொற்பொழிவு ஆற்றும் திறன் பெற்றிருந்தார். ஆனால் அவர் சொற்பொழிவுகள் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டவை..... ....

தொ.மு. பாசுகாத் தொண்டைமான், மகாராசபிள்ளை, பேராசிரியர். அ. சீனிவாசராகவன், பேராசிரியர் அருணாசலக் கவுண்டர் முதலியோர் இவ்வட்டத் தொட்டியைச் சார்ந்தவர்களே. வட்டத் தொட்டிக் குழுவினர் முதன்மையாக இருந்து கம்பர் விழா ஒன்று நடாத்தினர். அவ்விழாவில் சொற்பொழிவாற்றிய டாக்டர். திரிமூர்த்தி என்பவர் “சங்க இலக்கியங்களை வங்காளக்குடாக் கடலில் போடவேண்டும். இரும்புக் கடலை போன்ற அவை யாருக்கு வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்.

அங்குக் கூடியிருந்த தமிழர் கை கொட்டி ஆர்ப்பாரித்து அவ்வுரையை வரவேற்றனர்.

சங்க இலக்கியத்தின் இனிமையை அறியாததனால் அவ்வாறு செய்தனர். கம்பரே சங்க இலக்கியங்களைக் கற்றுப் புலமை பெற்றவர் என்பதனையும் அவர் அறியார். சங்க இலக்கியக்கடலில் முழுகி எழுந்ததனால் தான் இராமாயணத்தை இனிய தமிழில் அவரால் எழுத இயன்றது என்பதனையும் அறிந்திலர், சங்க இலக்கியக் காலமே தமிழிலக்கியத்தின் — ஏன்? தமிழர் களின்—பொற்காலம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மேலெ நாட்டு உயர்ந்த இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு எண்ணத் தகும் பெருமை படைத்தவை அவை. இயற்கையையும் மக்கள் வாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப் பட்டவை. உயர்நலமும் இனிமையும் எழிலும் கொண்டு

விளங்கும் சங்க இலக்கியமாம் தமிழர் கருவுலத்தைக் கடலில் கொட்ட வேண்டுமென்று ஒருவர் கூறுதலும் அதனைத் தமிழர்களே வரவேற்றலும் என்ன பேதைமை! சங்க இலக்கியத்தைக் கற்று அதன் இயல்பை அறியாத தனாலன்றோ இவ்விழிநிலை. ஆகவே சங்க இலக்கியத் தைப்பற்றி மக்கள் அறியுமாறு செய்தலே என் கடனாகும் என்று கருதினேன். கம்பரின் அன்பார்கள்” கம்பன் புகழ் பாடிக் கண்ணித் தமிழ் வளர்ப்போம்” என்ற முழுக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். “சங்கத்தமிழ் பாடித் தமிழர் புகழ்வளர்ப்போம்” என்ற முழுக்கத்தை யான் மேற்கொண்டேன்.

“சங்க இலக்கியம்” என்னும் பெயருடன் வார ஏடு ஒன்று தொடங்கினேன். “சங்க இலக்கியம்” சங்க இலக்கியப் பாடல்களுக்கு விளக்கமும் சங்க காலத்தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுச் செய்திகளும் தாங்கி வெளிவந்தது. மாணவர்களிடையேயும் பொது மக்களிடையேயும் தமிழ் எழுச்சி உண்டாக அவ்வேடு பெரிதும் துணை புரிந்தது. சங்க இலக்கியம் பற்றி ஏனைய இதழ் ஆசிரியர்களும், கற்றவர்களும் எண்ணத் தொடங்கினர். புலவர்கட்கு மட்டும் அறிமுகமாகியிருந்த சங்க இலக்கியம் பொது மக்கள் முன்னிலையிலும் வரத் தொடங்கியது. ‘இரும்புக்கடலை’ என இகழப்பட்ட பாடல் இன் சுவை அமுதாகக் கருதப்பட்டது”

போராட்டங்களையே வாழ்க்கை முறையாக அமைத்துக் கொண்ட பேராசிரியர் இலக்குவனார் அவர்கள் சங்க இலக்கிய எதிர்ப்பாளரை ஆக்கமுறையில் சாடியதுடன், சங்க இலக்கியப் பரப்பினை மக்கள் மன்றத்தின் முன்னர்க் கொண்டு வந்து அரும்பணியாற்றிய வரலாற்றையே “சங்க இலக்கிய” இதழ் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளி வந்த இந்த இலக்கிய விளக்கத்தொடர் “சங்க இலக்கியச் சொல்லோவியங்கள்” என்னும் தலைப்பில் தமிழர் உள்ளங்களைத்தேடி வருகிறது.